

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 10 och 13 § i avfallslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås ändring av två bestämmelser i avfallslagen som gäller hantering av kommunalt avfall. För det första föreslås att 10 § om ordnad avfallstransport ändras, så att det i lagen och genom en med stöd av denna utfärdad förordning av statsrådet skall regleras noggrannare än för närvarande vilka funktioners avfall som anses vara jämförbart med avfall från bosättning. Sådant avfall är framför allt avfall från offentlig förvaltning och serviceverksamhet som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden kan jämföras med avfall från bosättning. Förslaget innebär att kommunernas skyldighet att sköta om hanteringen av kommunalt avfall minskar.

För det andra föreslås att 13 § om kommunalt anordnad återvinning och behandling av avfall ändras. Eftersom kommunen ansvarar för återvinning och behandling av avfall från bosättning och av därmed jämförbart avfall borde kommunen till denna del ha lika rätt att bestämma om återvinning och behandling. Därför föreslås att avfall från bosättning och därmed jämförbart avfall skall levereras till ett ställe som kommunen anvisat antingen för återvinning eller för behandling. Skyldigheten gäller såväl kommunalt anordnad avfallstransport som avfallstransport enligt avtal.

Lagen avses träda i kraft den 1 juni 2007.

MOTIVERING

1. Nyläget och bedömning därav

Enligt 10 och 13 § i avfallslagen skall kommunen ordna transport, återvinning och behandling av avfall som uppkommit från bosättning samt av annat avfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden kan jämföras med avfall från bosättning. Skyldigheten gäller emellertid inte avfallshantering av problemavfall. Kommunen kan bestämma att transporterna ordnas så att avfallsinnehavaren avtalar om det med transportören (s.k. avfallstransport enligt avtal). Enligt 13 § kan kommunen bestämma att avfallet skall föras till av kommunen anordnad avfallsbehandling.

Definitionen av avfall som kan jämföras med avfall från bosättning har medfört problem och oenhetlig praxis på olika håll i landet. Till problemens uppkomst har bidragit en avsevärd strukturomvandling som skett inom avfallshanteringen under de senaste åren. Det är inte längre enskilda kommuner som sköter hanteringen av kommunalt avfall i praktiken, utan samkommuner som täcker den ekonomiska regionen eller avfallsverks-

bolag som ägs av kommunerna i regionen. Kommunerna och deras avfallsverk har i många fall försökt förenhetliga tolkningar och praxis inom sitt verksamhetsområde, vilket har lett till meningsskiljaktigheter med de privata aktörerna inom avfallsbranschen.

Privatföretagen inom avfallsbranschen har under de senaste åren utökat sitt serviceutbud främst i fråga om återvinning av avfall. På grund av detta har det kunnat uppstå en konkurrenssituation när det gäller återvinningsbart avfall. Avstjälningsplatserna som kommunerna upprätthåller är inte längre det enda stället dit kommunalt avfall kan föras för behandling. Detta framgår även av att mängden kommunalt avfall som förs till de kommunala avfallsverksbolagens avstjälningsplatser har på vissa områden minskat betydligt.

De krav som rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall ställer på minskad deponering av biologiskt nedbrytbart avfall på avstjälningsplatserna och behandling av avfall innebär betydande behov att utveckla samhällenas avfallshantering i en nära framtid. Man övergår från traditionell behandling

på avstjälningsplatserna till avfallsbehandling i anläggningar. Investeringskostnaderna för nya återvinnings- och behandlingsanläggningar för avfall beräknas uppgå till ca 700 miljoner euro under det följande decenniet.

Då riksdagen antog regeringens proposition med förslag till lag om ändring av avfallslagen (RP 152/2003 – RSV 39/2004) godkändes samtidigt bl.a. följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen så snart som möjligt påbörjar en totalrevidering av avfallslagen samt vid behov bereder lagstiftning enligt en snabbare tidtabell för att avhjälpa eventuella problem vid verkställandet av lagen.

Miljöministeriet har den 13 maj 2005 tillsatt en arbetsgrupp vars uppgift, vid sidan av annat, är att senast den 31 maj 2006 framlägga ett förslag om linjedragningen för en totalrevidering av avfallslagen. Genom den ändring av avfallslagen som föreslås i denna proposition avser man att avlägsna de problem som uppstått i fråga om ansvaret för att ordna hanteringen av kommunalt avfall.

2. Propositionens mål och de föreslagna ändringar

Propositionens avsikt är att klargöra kommunens ansvar för hanteringen av kommunalt avfall. Avsikten är även att återställa balansen mellan kommunernas rättigheter och skyldigheter i fråga om hanteringen av kommunalt avfall.

Begreppet avfall som kommunen ansvarar för och som kan jämföras med avfall från bostätning är mångtydigt. Det avfall som är kommunens ansvar föreslås bli definierat tydligare än nu i avfallslagen, så att de olika aktörerna inom avfallshanteringen kan garanteras möjlighet att planera sin verksamhet på lång sikt. Syftet med förslaget är att göra det lättare för såväl kommunala som privata aktörer att besluta om investering i nya anläggningar. En entydig ansvarsfördelning hjälper dem att alltmer tillförlitligt bedöma vilka kapaciteter som behövs på anläggningarna.

Det kan inte längre i den nuvarande avfallshanteringssituationen anses vara ändamålsenligt att kommunens ansvar omfattar ordnandet av avfallshandling av sådant av-

fall från industrin, den privata serviceverksamheten och annan näringsverksamhet som kan jämföras med avfall från bostätning. Kommunens ansvar föreslås bli reducerat till denna del, så att kommunen utöver avfallet från bostätning skall ordna transport, återvinning och behandling av annat sådant avfall än problemavfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden kan jämföras med avfall från bostätning och som uppstått i offentlig verksamhet och i affärslägenheter belägna i bostadsfastigheter. Detta förutsätter att 10 § 1 mom. i avfallslagen ändras. Det föreslås även att till momentet fogas ett bemyndigande att utfärda förordning, enligt vilket det genom förordning av statsrådet noggrannare föreskrivs vilket avfall som anses vara från bostätning och kan jämföras därmed.

Kommunernas ansvar och rättigheter i fråga om behandling och återvinning av avfall är för närvarande i obalans sinsemellan. Kommunen kan bestämma om av kommunen anordnad avfallsbehandling av avfall från bostätning och av därmed jämförbart avfall, men i fråga om återvinningstjänster har det varit problematiskt för att behövligt bestämmande inflytande saknats. Det föreslås att 13 § 1 mom. i avfallslagen ändras, så att i det bestäms om skyldighet att föra avfall från bostätning och därmed jämförbart avfall till sådan återvinning eller behandling som kommunen anordnat. Ändringen kunde återställa balansen mellan kommunens skyldigheter och rättigheter. Den syftar till att möjliggöra långvariga avtal mellan den privata och den kommunala sektorn och även göra det lättare att fatta beslut om investeringar som gäller privata återvinningsanläggningar för avfall.

3. Propositionens verkningar

Propositionen ökar konkurrensen och främjar utvecklingen av privata avfallshandlingstjänster inom hanteringen av kommunalt avfall. Den syftar till att överföra ansvaret för handelen och den övriga privata serviceverksamhetens avfallshandling helt på avfallsproducenterna och att skötas av de privata företagen i avfallsbranschen eller enligt avtal av de kommunala avfallsverken. Ändringen

minskar därmed på motsvarande sätt kommunernas och de kommunala avfallsverkens ansvar för hanteringen av det kommunala avfallet. Konsekvenserna för den kommunala avfallshanteringen är svåra att bedöma exakt bl.a. för att de kommunala avfallsverken fortfarande kan sköta även avfallet från näringslivet genom att avtala därom med avfallsinnehavaren, vilket det finns uttryckliga bestämmelser om i avfallslagen sedan tidigare.

Enligt den föreslagna ändringen skall ansvaret för avfallshanteringen överföras från kommunen till avfallsproducenten särskilt i fråga om partihandeln, detaljhandeln, hotell- och restaurangverksamheten samt den privata tjänsteverksamheten, även om det avfall som uppkommer från verksamheten till sin beskaffenhet, mängd och sammansättning skulle vara jämförbart med det avfall som uppkommer från bosättning. Kommunerna och de kommunala avfallsverken måste då förnya sina kundregister samt planera och ändra transportentreprenaderna för avfallet så, att de motsvarar deras nya ansvarsområden.

Tolkningarna i fråga om det avfall som enligt gällande lag hör till kommunens ansvar har varierat stort i olika kommuner. Det har rätt oklarhet om huruvida kommunen har ansvaret för avfallshanteringen i fråga om t.ex. affärer och sjukhus. Med anledning av detta varierar även den föreslagna lagändringens konsekvenser kommunvis beroende på hur omfattande det nuvarande ansvaret anses vara.

Den totala avfallsvolymen som uppkommer inom tjänstesektorena för den privata verksamhetens del är uppskattningsvis ca 500 000 ton per år och avfallsvolymen från den offentliga verksamheten ca 200 000 ton per år (inkl. avfall från social- och hälsovårdstjänsterna). Den avfallsvolym som uppkommer i hushållen är ca 1 200 000 ton per år. Av den totala volymen samhällsavfall, som år 2004 var ca 2 400 000 ton, samlas för närvarande separat in ca 15 % avfall som i princip faller under producentansvaret.

Den föreslagna lagändringens verkningar härför sig främst till handels- och de privata servicens kostnader för avfallshantering, hushållens och den offentliga servicens avfallsbehandlingsavgifter, affärsmöjligheterna för privata företag i avfallsbranschen och av-

fallsskattens intag. Kostnaderna för avfallshandling skulle stiga, inkomsterna för privata företag inom avfallsbranschen skulle stiga och avkastningen från avfallsskatten skulle gå ned. Däremot kan den ökande konkurrensen sänka kostnaderna för avfallshandling.

Handels- och den privata servicebranschens kostnader för avfallshandling skulle stiga, eftersom av det avfall som produceras av dem transporteras inom tätorter i en omfattning av 10–50 % och inom glesbygdsområden upp till 100 % tillsammans med avfall från bosättning i samma avfallstransportbilar. Tilläggskostnaden kunde av denna orsak uppgå till mellan 5 och 10 miljoner euro per år. Övergången till separat transport kunde höja hushållens kostnader uppskattningsvis med mellan 2 och 5 miljoner euro per år. Hushållens kostnader för avfallshandling kan höja de fasta kostnaderna för de kommunala avfallsverken, vilka bör täckas med avfallsbehandlingsavgifter som tas ut av den sjunkande avfallsvolymen. Av dessa fasta kostnader skulle uppskattningsvis 5 miljoner euro per år överföras i behandlingsavgifter.

Den föreslagna lagändringen har inga direkta ekonomiska konsekvenser för de aktuella avfallsverksprojekten inom den offentliga avfallsbranschen. Vid dimensionering av avfallsverken kan ändringen i avfallslagen beaktas.

Den föreslagna lagändringen har klart positiva konsekvenser för de privata avfallshandlingsföretagens affärsmöjligheter. En fullständig differentiering av näringsverksamhetens avfall från avfallet från bosättning, som är på kommunernas ansvar, i fråga om återvinning och slutbehandling skulle öka avfallshandlingsföretagens omsättning med ca 50 miljoner euro per år.

Om den del av näringsverksamhetens avfall som placeras på avstjäpningsplatser helt överförs till avfallsplatser som upprätthålls av privata avfallshandlingsföretag minskar intaget av avfallsskatt fram till 2009 med 25 miljoner euro jämfört med det nuvarande skatteintaget. Minskningen av skatteintaget beror på att på avstjäpningsplatsen slutförvaras nuförtiden i allt högre grad sådant material som förbehandlats och inte kan återanvändas. I den i avfallsskattelagen befintliga definitionen på en skattskyldig huvudmans av-

stjälpningsplats behandlas en avstjälpningsplats som underhålls för kommunens räkning på annat sätt än en avstjälpningsplats som används för slutdeponering av avfall som producerats av andra.

De föreslagna ändringarna har inga egentliga miljökonsekvenser. Yrkesmässig återvinning och behandling av avfall förutsätter alltid miljötillstånd, med vilket man kan försäkra sig om att avfallshanteringen inte åsamkar människans hälsa eller miljön skada.

4. Beredningen av propositionen

Miljöministeriet tillsatte 19.8.2003 en arbetsgrupp att reda ut ansvars- och konkurrensfrågor i fråga om hantering av kommunalt avfall och framlägga behövliga förslag för att åtgärda missförhållandena. Arbetsgruppen föreslog i sitt betänkande (MM:s arbetsgrupps betänkande nr 153), vid sidan av annat, en ändring av 10 och 13 § och fogande av en ny 4 a § till avfallsförordningen. I betänkandet ingick ett motiverat uttalande av föreningen Jätelaitosyhdistys ry:s representant enligt vilket avfallstransport enligt avtal borde slopas och 10 § 2 mom. i avfallslagen upphävas.

I utlåtandena om arbetsgruppens betänkande ansågs den föreslagna ändringen i avfallslagen i regel som motiverad och nödvändig. I avfallsverkens utlåtanden föreslogs att avfallstransport enligt avtal måste slopas och i näringslivets utlåtanden ansåg man för sin del att det var värt att bevara det nuvarande transportsystemet, som möjliggör såväl kommunalt ordnad som avtalsbaserad avfallstransport.

Om de ekonomiska konsekvenserna har man låtit göra en separat kort utredning.

Propositionen har slutförts som tjänsteuppdrag vid miljöministeriet.

5. Närmare bestämmelser

Avsikten är att ändra avfallsförordningen med stöd av det föreslagna 10 § 1 mom. i avfallslagen. Det föreslås att till förordningen fogas en ny 4 a §, i vilken bestäms vilket avfall som anses ha uppkommit från bosättning och därmed jämförbart avfall. Ett utkast till förordning av statsrådet om ändring av av-

fallsförordningen finns som bilaga till denna proposition.

Enligt utkastet till förordning skall till avfall från bosättning räknas avfall från fritidsbostäder och gårdsenheters bostadshus, oberoende av avfallens slag, kvalitet och mängd, liksom även slam som uppstår i slamavskiljare och täckta brunnar.

Med avfall jämförbart med avfall från bosättning skall anses vara avfall som till beskaffningen, sammansättningen och mängden motsvarar avfall som uppkommer från offentlig förvaltning och service.

Som avfall jämförbart med avfall från bosättning skall anses även avfall som uppkommer från affärlägenheter i bostadsfastigheter och som med fastighetsinnehavarens tillstånd levereras till en insamlingsplats för avfall på fastigheten samt som till beskaffningen, sammansättningen och mängden motsvarar avfall som uppkommer från bosättning.

Den klassificering som använts i utkastet till förordning grundar sig på näringsgrensindelningen. Kommunernas och samkommunernas arbetsställen uppgick 2003 totalt till ca 32 000 stycken och de statliga arbetsställen till något under 3 000 stycken.

Om det i samma fastighet uppkommer avfall som både kommunen och avfallsproducenten ansvarar för och beslut har fattats om att sköta fastighetens avfallshantering centralt anses fastigheten antingen höra till kommunens ansvar eller till avfallsproducentens ansvar beroende på vilken verksamhet som huvudsakligen bedrivs på fastigheten. Hanteringen av avfall från offentlig och privat verksamhet som uppkommer från samma fastighet kan enligt förslaget även ordnas separat av såväl kommunen som avfallsproducenten. Hanteringen av avfall som uppkommer från bosättning skall emellertid alltid höra till kommunens ansvar.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Regeringens avsikt är att senare bereda en regeringsproposition om ändring av 2 § i avfallsskattelagen i samband med vilken man utreder lagändringens konsekvenser för de

olika aktörerna inom avfallsbranschen. Definitionen av avstjälpningsplats i 2 § 1 mom. 4 punkten borde ändras så att avfall som deponeras på avstjälpningsplatsen skall beskattas på samma sätt oavsett om det är icke-återvinningsbart avfallsmaterial som förbehandlats och slutdeponeras på en av kommunen underhållen eller en för kommunens räkning underhållen avstjälpningsplats eller på en avstjälpningsplats som underhålls av ett privat avfallshanteringsföretag. Den primära avsikten med ändringen är att slopa olika beskattning av kommunala och privata avstjälpningsplatser. En ändring av avfallsskattelagen skulle även förhindra att avkastningen från avfallsskatten sjunker med anledning av att avfallslagen ändras.

7. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft den 1 juni 2007.

Om det i kommunen finns kommunalt ordnad avfallstransport kan kommunen enligt

förslaget fortsätta med avfallstransport med en eller flera transportföretagare enligt det transportavtal som ingåtts innan ändringen trädde i kraft, även i fråga om sådant avfall från näringsverksamhet som inte längre skall omfattas av kommunens ansvar, så länge som avtalet gäller, dock högst under fem års tid räknat från ikraftträdandet av den föreslagna ändringen. I fråga om transportavtal som ingås efter lagändringens ikraftträdande skall de nya bestämmelserna genast följas. Övergångsperioden är nödvändig eftersom transportentreprenaderna i många fall måste planeras och konkurrensutsättas på nytt på grund av att avtalsgrunderna ändrats, och så att denna kommunala offentliga upphandling skall kunna äga rum korrekt och inom ramen för en tidsplan som främjar konkurrensen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 10 och 13 § i avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 10 § 1 mom. och 13 § 1 mom., sådana de lyder i lag 605/1997, som följer:

10 §

Ordnad avfallstransport

Kommunen skall antingen som egen verksamhet eller genom att anlita en sammanslutning eller en privat företagare ordna transport av avfall som uppkommit från bosättning samt av i fråga om beskaffenhet, sammansättning och mängd därmed jämförbart sådant annat avfall än problemavfall som uppkommit vid offentlig verksamhet (kommunalt anordnad avfallstransport). Detsam-

ma gäller även annat sådant avfall än problemavfall som uppkommer från affärslägenheter i bostadsfastigheter och som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden motsvarar avfall som uppkommer från bosättning samt som med fastighetsinnehavarens tillstånd förs till insamlingsplatsen på fastigheten. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilket avfall som anses uppkomma från bosättning samt om därmed jämförbart avfall. Genom ett avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen ta emot även annat avfall för transport med den av-

fallstransport som kommunen ordnat.

13 §

Kommunalt anordnad återvinning och behandling av avfall

Kommunen skall ordna återvinning och behandling av i 10 § 1 mom. avsett avfall från bosättning samt av annat avfall än problemavfall som kan jämföras med avfall från bosättning. Kommunen skall också ordna återvinning eller behandling av problemavfall från bosättning samt från jord- och skogsbruket, om det inte är fråga om oskäligen mängder. Ovan nämnda avfall skall föras till återvinning eller behandling som anordnas av kommunen. Genom avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen ordna återvinning eller behandling av även annat avfall.

Denna lag träder i kraft den 200
Kommun som innan denna lag träder i kraft har ordnat transport av avfall från bosättning och av sådant till beskaffenheten, sammansättningen och mängden därmed jämförbart avfall som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet, så som kommunalt ordnad avfalls-transport på det sätt som avses i 10 § 1 mom. genom att anlita en privat företagare, kan fortsätta ordna transporten av avfall som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet med de privata företagarna i fråga under avtalens giltighetstid, dock högst fem år efter att denna lag har trätt i kraft. När kommunen förfar på detta sätt omfattas inte avfallsproducenter och andra innehavare i fråga under denna tid av skyldigheterna i 8 och 12 § i avfallslagen om att ordna avfallstransport och återvinning eller behandling.

Helsingfors den 8 november 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Bilagor
Paralleltekst

Lag

om ändring av 10 och 13 § i avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 10 § 1 mom. och 13 § 1 mom.,
sådana de lyder i lag 605/1997, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Ordnad avfallstransport

Kommunen skall antingen som egen verksamhet eller genom att anlita en sammanslutning eller en privat företagare ordna transport av avfall som uppkommit från bosättning samt av annat avfall än problemavfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden kan jämföras med avfall från bosättning men som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet (kommunalt anordnad avfallstransport). Genom ett avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen låta den ordnade avfallstransporten omfatta även transport av annat avfall.

13 §

Kommunalt anordnad återvinning och behandling av avfall

Kommunen skall ordna återvinning eller

Föreslaset lydelse

10 §

Ordnad avfallstransport

Kommunen skall antingen som egen verksamhet eller genom att anlita en sammanslutning eller en privat företagare ordna transport av avfall som uppkommit från bosättning samt av i fråga om beskaffenhet, sammansättning och mängd därmed jämförbart sådant annat avfall än problemavfall som uppkommit vid offentlig verksamhet (kommunalt anordnad avfallstransport). Detsamma gäller även annat sådant avfall än problemavfall som uppkommer från ofärsligheten i bostadsfastigheter och som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden motsvarar avfall som uppkommer från bosättning samt som med fastighetsinnehavarens tillstånd förs till insamlingsplatsen på fastigheten. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilket avfall som anses uppkomma från bosättning samt om därmed jämförbart avfall. Genom ett avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen ta emot även annat avfall för transport med den avfallstransport som kommunen ordnat.

13 §

Kommunalt anordnad återvinning och behandling av avfall

Kommunen skall ordna återvinning och

behandling av avfall från bosättning samt av annat avfall än problemavfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden kan jämföras med avfall från bosättning *men som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet*. Kommunen skall också ordna återvinning eller behandling av problemavfall från bosättning samt från jord- och skogsbruket, om det inte är fråga om en oskäligen mängd. Genom ett avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen även ordna återvinning eller behandling av annat avfall. *Kommunen kan också bestämma att avfallet skall föras till av kommunen anordnad avfallsbehandling.*

behandling av *i 10 § 1 mom.* avsett avfall från bosättning samt av annat avfall än problemavfall som kan jämföras med avfall från bosättning. Kommunen skall också ordna återvinning eller behandling av problemavfall från bosättning samt från jord- och skogsbruket, om det inte är fråga om oskäligen mängder. *Ovan nämnda avfall skall föras till återvinning eller behandling som anordnas av kommunen.* Genom avtal med avfallsinnehavaren kan kommunen ordna återvinning eller behandling av även annat avfall.

Denna lag träder i kraft den 200

Kommun som innan denna lag träder i kraft har ordnat transport av avfall från bosättning och av sådant till beskaffenheten, sammansättningen och mängden därmed jämförbart avfall som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet, så som kommunalt ordnad avfallstransport på det sätt som avses i 10 § 1 mom. genom att anlita en privat företagare, kan fortsätta ordna transporten av avfall som uppkommit inom industrin, servicesektorn eller någon annan verksamhet med de privata företagarna i fråga under avtalens giltighetstid, dock högst fem år efter att denna lag har trätt i kraft. När kommunen förfar på detta sätt omfattas inte avfallsproducenter och andra innehavare i fråga under denna tid av skyldigheterna i 8 och 12 § i avfallslagen om att ordna avfallstransport och återvinning eller behandling.

Förordningsutkast

Statsrådets förordning om ändring av avfallsförordningen

Given i Helsingfors den 200

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, fogas till avfallsförordningen av den 22 december 1993 (1390/1993) en ny 4 a § som följer:

4 a §

Avfall från bosättning och därmed jämförbart avfall

I 10 § 1 mom. i avfallslagen avsett avfall från bosättning och därmed jämförbart avfall är:

1) allt avfall från bosättning, inklusive avfall från fritidsbostadshus och gårdsbruksheters bostadshus, oberoende av avfallens slag, kvalitet och mängd, liksom även slam som uppstår i slamavskiljare och täckta brunnar,

2) avfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden motsvarar ovan i 1 punkten avsett avfall och som uppkommer från affärslägenheter i bostadsfastigheter, som med fastighetsinnehavarens tillstånd för

sitt avfall till den insamlingsplats som anordnas av fastigheten,

3) annat avfall än problemavfall som till beskaffenheten, sammansättningen och mängden motsvarar ovan i 1 punkten avsett avfall och som uppkommer från följande verksamhet inom offentlig förvaltning och service:

- a) offentlig hälsovård och socialtjänst,
- b) offentlig förvaltning och försvar,
- c) offentlig utbildning,
- d) offentlig miljövård,
- e) offentlig fritids-, kultur- och idrottsverksamhet,
- f) andra motsvarande offentliga tjänster.

Denna förordning träder i kraft den 200 .
